

Conștiința lui
U E Z E N

fides

snowdon king

autor premiat de Helion
în anii 2007, 2008, 2009

Ionuț Caragea,
ori
Un pariu câștigat cu literatura

Cum l-am cunoscut pe Ionuț Caragea? Sînt cîțiva oameni care pot măsurisi că știu cum, dar foarte puțini pot înțelege natura relației stabilite între noi, doi oameni aflați la antipozii, care nu s-au întîlnit în „realitate“ decît de două ori, cîte o după-amiază. Doi oameni din generații diferite. Mi-ar putea fi, la limită, chiar și fiu. Dar doi oameni avînd drept puncte comune grija aproape obsesivă pentru detaliu, dorința de a atinge perfecțiunea.

Căutînd tinere talente în poezie, încă neafirmate, ca să pornesc activitatea unei colecții noi, la o editură recent înființată la Iași, i-am descoperit poeziile pe *Google*. Cu alte cuvinte, el avea deja bine înrădăcinată în mintea sa ideea că se născuse ca poet pe *Google*. Cum am mai spus-o într-un loc, întîlnirea cu primul manuscris al lui Ionuț a fost una cu totul deosebită. El dorea un volum ilustrat, eventual color, eu l-am sfătuit să debuteze pe hîrtie cu un volum complet, doar text, să nu coste prea mult. Oricum, eram absolut convins că va face o figură foarte bună, că va crea un curent, că va fi urmat, cum sper și acum, și de alți tineri români. De la bun început

el mi-a spus (și chiar citisem câte ceva pe net) că scrie și SF. I-am spus sincer că este un domeniu în care nu vreau să intru, întrucât nu îl stăpînesc. Dar iată că, după treisprezece volume de poezie și două de aforisme, după vreo două tentative mai timide, mă abordează abrupt: „hai să facem SF-ul“. Cum între timp s-a copt ca poet, cum între timp, o dată cu afirmarea deplină ca un poet de seamă al vremurilor noastre în literatura română, a devenit mai detașat și a început să nu mai ia în seamă micile zvîrcoliri de invidie ale celor incapabili de cel mai simplu act creator, am fost de acord imediat.

Ar fi fost de neconceput pentru mine ca după ce m-am lăudat tuturor că l-am descoperit (pus în valoare) pe poetul Ionuț Caragea, să nu-l fi publicat într-un gen oarecum diferit. Am sperat în secret că în SF, ca și în poezie, Ionuț va fi un liric. Și iată, citind volumul II al primului său roman SF, pot spune că am câștigat a doua oară pariul cu literatura: Ionuț Caragea scrie un SF de o calitate care m-a lăsat cu gura căscată. Citindu-i aceste pagini, m-am umplut de încântare. Ionuț este unul dintre rarele cazuri de scriitori înzestrați cu harul de a scoate din ei literatură de valoare așa cum țîșnește apa din izvoarele munților. Ce să fac, în fața talentelor mari îmi ridic întotdeauna pălăria:

— *Chapeau*, Ionuț!

Dumitru Scorțanu